

KLEYNOTOW DVCHOWNYCH
Stolecznego Miasta
K R A K O W A
AVKCYA ZNAMIENTA.

M Jasto Stoleczne Krakow / mając już po dostarku skarbow znamienitych Duchownych / dał w nemi czas y z Boskiej Prowidencyi sobie darowanych / y temi czas tak signalny jest / że z rat Boskich nowe y świeże Kleynotow Duchownych odbiera pomnożenie błogosławione / przez nowe Kościoły / Kaplice / Kollegia / y Zakonne Kląstrowy / naszego wielki wystawione: a z tych względem lat następuiących / nayspierwsze jest

K O L L E G I U M
Piarum Scholarum.

S Wiatobliwy y użony Zakon Scholarum Piarum Przewieslelnych Oycow / od Szkol pobożnych ma swoy tytuł y nazwisko / gdyż goście pobożność y bojaźń Pana / która jest początkiem mądrości / tam oraz nierozdzielnie znayduie się słota / nauka / y rozumu dobrego doskonałość. Powinność tedy y obligująca Przewieslelnych Oycow Piarow / jest ta / aby małe dzieci uczyli wprzod bojaźni Bożej w Szkolach y w Kollegiach swoich / a począwszy od Grammatyki / aby wyższych Nauk Wolnych / tak filozoficznych / jak y Teologicznych naukali według Ordynansu y Approbacyi Najwyższej Stolicy Apostolskiej. Aby tedy w Stolecznym Mieście Krakowie / Pobożność wielka rozmnożyła się / Boska ordynacja sprawiła / że ci Przewieslelni Zakonnicy / Szkol Pobożnych Professorowie / Nauk Wyzwolonych

XVII - 4246 - III

Miasta Krakowa

ných Kdeedytkowie / darmo bez pieniędzy / ochotnie / młodych
lat mądry. Dyrektorowie / szczęśliwie przybyli wprzód do Ka-
zimierskich / a potem do Krakowskich Rezydencyi.

Roku Pańskiego 1660. Najświeższy Król Polski JAN
KAZIMIERZ w Królestwa swola wiażący ten Zakon S.
Przewielebnych Oycow Piarow Protekcyą / wyrażnym swoim
Konsem / Indultem / y Przywileciem wiecznym z K. neclaryś
Koronny w Warszawie / Dnia 29. Maja / Roku Pańskiego
1654. wydany / pozwolił tymże Przewatnym Oycom / aby się
mogli fundować w Krakowie / lub między miastami / lub za mi-
scami. Przychodzących do Krakowa / przyiał rychże Oycow Vi-
zycznych y Pobożnych bardo ochotnie. Najprzewielebniejszy Jás-
śnie Oświecony Książę Siewierskie / J. M. K. Andrzej Trzebi-
cki Biskup Krakowski y z Pastorskiej swolej czynności / przypas-
ścił ich / iak y innych Zakonników / do spolej prace duchowney
około Chrystusowey Winnicy / pozwalając im miejsca według
ich upodobań / lub na Kazimierzu / lub w Krakowie / Roku
Pańskiego 1660. Dnia 2. Czerwca

Leż Pobożności sprzeciwili się niezborność / powstały Kon-
tradykcy / y pietelne fary / niechcąc na Pobożnych Piarum Scho-
larum Oycow Zakonnych patrzeć w tuteżnym sąsiedztwie:
Pobożne modlitwy / y skuteczne sukursy z niebá otrzymały zowy-
śiśtwo nad niezbornością / y samego Najświeższego Króla
Polskiego JANA KAZIMIERZA władza pobożnym sercem /
znovu nowemi Indultami y Kompulsjami w Roku Pańskim
1662. Dnia 28. Czerwca / y potrzeć / w Roku Pańskim 1663.
Dnia 20. Grudnia / wspierając szczobliwych Zakonników / zno-
śła wszelkie przeciwności / że szczęśliwie / spokojnie / przykładnie /
na Kazimierzu otrzymali miejsce / za Promocyą y osobliwa szco-
drobliwość Przewielebniejszego J. M. K. Jana Markiewicza /
J. U. D. Krakowskiego / Wärmieńskiego Kánonika / y Insulata
Carnowskiego.

Miejsce iednak Kazimierskie / nie było wygodne / dla tych
Robo-

Kościół y Kleynoty.

Pobożnych Zakonników z wielu rący Kanonicznych / sam Pan Bog raczył znieść te niewygody / przeniozłszy tych Oycow do Krakowa Roku Pańskiego 1675. Dnia 15. Marca.

Dla obrony Szkołnego Miasta / przy murach mieyskich / między brama Floryantska y Sławkowska otrzymali mieysce / dość ściśle / za całej Rzeczypospolitey Seymie walnym Grodeckim / w Roku P. 1679. od wszelkich ciężarow mieyskich uwolnione.

Osobliwa Pasterka Pobożność / J. O. Kcia Nayprzewielebnieyszego J. M. E. Jana Malachowskiego / Biskupa Krakowskiego / murować y wystawić im Kaplice pozwolil / Roku P. 1682. Dnia 14. Stycznia. Ktora pod tytułem Pana JEZUSZA na Górze Tabor przemienionego benedykował / albo błogostawil / Nayprzewielebnieyszy J. M. E. Mikolay Oborski // Biskup Łódzki / Roku zds 1685. Dnia 3. Lutego / Roku zds 1691. pozwolil J. O. E. w tejże Kaplicy odprawować wszelkie Drozystości Kościelne; tak należące na chwale Boska y tego Swietych Wybranych / iako też na poratowanie dusz prawowiernych służace

J daru Stolicy Apostolskiej w tym Pobożności Kollegium / miała tu całej cięło świate / S. Hippolita Magennika / ktore da Pan Bog w przyszłym Kościele / na pocieche y poratowanie Krakowa przed Boskim Miałestatem / będzie wystawione.

K O L L E G I U M

Przewielebnych Káplánow Missyonarzow.

Kongregacya Przewielebnych Káplánow Missyonarzow wprowadzona jest do Krakowa na Stradom przez Jasnosc P. Kcia Nayprzewielebnieyszego J. M. E. Jana Malachowskiego / Biskupa Krakowskiego / Roku Pańskiego 1685.

Powinność tej przeczacney y wielce w Kościele Bozym potrzebney Kongregacyi jest ta / nauczać ludzi mlodych / bioracych sie do stanu Duchownego / takim sposobem miała sie

Miasta Krakowá

przygotowac do przyjscia Kaplanskiiego Charakteru/ tak nabos-
nie przez osm dni powinni odprawowac medytacye/ y rekolle-
kcye/ tak swiatobliwie zostawszy Kaplanami/ maia zycie swoje pro-
wadzic/ y swoim Owieczkom Swiete Sakramenta administro-
wac/ Spowiedzi sluchac/ Przenajswietszy Sakrament Ciála y
Krwie Panskiej rozdawac/ dzieci krzyc/ y cokolwiek nalezy
do zbawienia wiecznego/ z wielka ochota/ z przykladem y nabos-
zenstwem wykonywac; a tak wielka praca tej Przejacney Kon-
gregacyi Kaplani/ nie tylko pod czas Suchedni/ gdy Poswie-
cenia Kaplanskiie/ wedlug ordynansu Kosciola Swietego na-
stapia; ale ile razy ktoregokolwiek czasu ktokolwiek do nich
przyjdzie/ lub to z ludzi swieckich (takoz y Senatorskie Osob-
y bywaja tam na rekolekcyach) lub do stanu Duchownego
bioracych sie/ tedy tak okolo jednego/ tak y okolo wielu/ nie za-
luzia swojej prace/ duchowna podajac instrukcyja.

Oprocz tej prace domowej/ przykladem Apostolskim/ takoz
prawdziwi Missyonarze/ albo Poslancy/ Legacy y Raznodziel-
ce Ewangelizni/ kilka razy przez rok/ caly Diecezji Krakowskiej/
nawiedzaja wszystkie Miasta/ Miasteczka/ y Wioski/ y w tamteych
ze Kosciolach/ dawaja znae o sobie/ lud zgromadzony od kilku
mil/ nauzaja tajemnie Wiary swistej rano y wieczor Kazania
miewaja na kazdy dzien: tak na jednym miejscu wedlug wielo-
kosci liczby ludzi pracaac/ po cztery albo po piec/ a czasem y
po szesc niedziel/ spowiedzi sluchaja/ tak pozytecznie za grzechy
szalowac y pokutowac/ nauzaja/ Odpusty Apostolskie z domo-
lenia Seclice Apostolskiej/ y z konsensem J. O. K. iá Biskupa
Krakowskiego rozdaja; a poniewaz Nayprzewielebniejszy Past-
erz/ gdy sie juz Missja konczy/ albo nabozenstwo/ przez tychze
Przejacnych Kaplanow Missyonarow zagata; ze zwykli Swiet-
ty Sakrament Swietego Bierzmowania/ Prawowiernym Owiecz-
kom swoim rozdawac/ lub to przez siebie samych/ lub przez
swoich Nayprzewielebniejszych Suffraganow/ tedy dostatecznie
o tym Sakramencie Bierzmowania swietego/ daja nauka/ aby
sia

Kościół y Kleynoty.

ſie godnie do tego ſwiętego Sakramentu przygotawali. Te
żás wſytkie prace tak cięſkie/ y pożyteczne duſhom prawowier-
nym/ odprawia cię Ewangeliſzni Miſſyonarze/ ſwoimi nakład-
kami/ y ſumptami/ nikomu ſie nie uprzykrzając o iálmuzny ná-
pożywienie/ ale cále nie nie biorąc/ náprzednieyſzego Miſſjonar-
za Chryſtuſowego Pawła Świetego / (ktory opowiadając E-
wangeliá/ nie bynamięy od nikogo nie brał) prawdziwemi ſtali
ſie Synami/ Ródzicielami/ y Apostołſkimi Miſſjonarzami :
w teymáterey/ tak piſe Paweł S. 1. Corinth. cap: 9. Ne-
ſcitis quoniam qui in ſacrario operantur, quæ de ſacrario
ſunt; edunt! & qui Altari deſerviunt; cum Altari partici-
pant. Ita & Dominus ordinavit ijs, qui Evangelium annunti-
ant, de Evangelio vivere. Ego autem nullo horum uſus
ſum. Wielka to doſkonałość/ miáwſzy Ordynans y Dyſpenſa
od Chryſtuſa Pána/ á przećis ordynansu prowizyjalnego áni Dy-
ſpenſy oſiátowáney nie zázywác/ heroicznym ſercem mówiac
w trzeczy ſamey. Ego autem nullo horum uſus ſum.

W teym tedy Apostołſkim Miſſjonarſkim Kollegium/ záwſze
przy doſkonálych y ſtárych w náuce/ przykádách/ w Koſciela-
nych ceremoniách/ znárdnia ſie młodſzego wieku Klericy/ Sub-
dyakoni/ Dyakoni/ y Kápláni/ ktory ſie uca y cwiżca w życiu
Duchownym/ w medytacyách/ ceremoniách Koſcielnych/ w Ká-
zaniách/ y w Teologicznych ſumnienie káždego oſwiećájących
náukách. Dla odprawowánia Miſy Świetych/ tedne dlugá
choć niſta máis Káplíce/ gdyż dla teráznieyſzych gáſow tak
nieſzczéſliwych/ trudno o Fundatorá ná Koſciól/ poniewáż
widziemy/ iż Koſciół ſwiáte/ ktore prawowierni Antecessor-
wie pobudowali/ y fundacyami wiecznemi ugruntowali/ to dzi-
ſieyſi lákami Succellores z tak Chryſtuſowych wydarli/ y Ko-
ſciół ſwiáte/ z Kielichow/ z Licbearzow/ Rzrzyſow y Worow-
ſrebných bez wſydu/ bez ſumnienia/ bez reſpektu Máieſtátu Bo-
ſkiego złupili/ y máietnoſci Koſcielne zdepráli: nie pámieterajac
iák Wpechmoſny Bog/ miſząc ſie ſwoicy zniwagi/ nágrouz-
63

Miasto Kraków

to onym niepochybnie: iako o tym z rozkazania Boskiego S. Jeremiaś opowiada. Fortis ultor Dominus reddens retribuet. Cap: 51. v. 56. Jerem.

KOSCIÓŁ S. TROYCE,

Oycow Redemptionis na Kazimierzu.

Roku Pańskiego 1683. Zakon Dziewiętnych Oycow Boskich SSiŃ TRINITATIS, według pospółstwa Trynitarzów mi nazwanych/ przesłany jest do Polski od Oyc S. INNOCENCYUSZA XI. Naprzod tedy po oddaniu Listow Papięskich Największemu Krolowi Polskiemu IANOWI III. za promocyę Krolewska we Lwowie/ miejsce otrzymali: a potem do Krakowa Roku Pańskiego 1688. szczęśliwie zawitali; naprzod od Oycow Dominikanow Krakowskich S. Troycy przywieci/ u których przez kilka niedziel pomieszawszy/ wybrali sie do Kielc/ w których na ten czas mieszkał J. O. E. Biskup Krakowski J. M. E. Malachowski. Ten Przeświałny Pasterz z posłucha wielka przyjął Oycow Trynitarzow/ uważiac ich światobliwość przykładną/ y bardzo wielce potrzebnych Krolestwu Polskiemu/ dla wykupowania Więźniow zostających w niewoli Pogańskiej: zaraz tedy Władza swoja Pasterska/ pozwolił sie im fundowac na Kazimierzu. Takowa fundacya dziala sie z osobliwej Boskiej woli y Promocyi/ gdyż ubodzy Bosacy/ za dnach nie mieli pieniadzy na kupienie placu albo Kamienice dla chwały Bożej/ y swojego Zakonnego pomieszkania/ ale Bog/ który patrzy na serca nasze/ w nimze samym przez słateczną nędzienie ugrunтовane/ wprzod nim przyszli na Kazimierz/ zgotował dla nich mieszkanie. Wielmożny J. M. P. Jozef Luboswiecki/ Kasztelan Dąbrowski/ miał tam na Kazimierzu swoja Kamienice/ nad ktorey wrocami te byly wypisywane slowa: Benedic Domine Domum istam, & omnes habitantes in illa: sitq; in illa Sanctitas, Humilitas, Castitas, Virtus, Victoria,

Kościół y Kleynoty

Fortia, Fides, Spes, & Charitas, Benignitas, Temperantia, Patientia, To jest: Błogosław Panie ten Dom/ y wśyech w nich mieszkaących: Tych tu będzie Świętoślwość/ Doktor/ Czystość/ Cnota/ Zwycięstwo/ Wiara/ Nadzieja/ Miłość/ Laskałość/ Wstrzemięźliwość, Ciepłwość.

Te słowa na Kamienicy bardzo dawno od założenia zaraz wypisane/ prorokowały y znać dawały/ co za obywatele mieli tam mieszkać, iż tylko Święci/ Dokorni, Czystości/ Mistwem/ Zwycięstwem ciała/ y innymi doskonałościami przyzობieni. Widział te cnoty Apostolskie Wielmożny J. M. P. Jozef Lubowiecki w Przewielebnych Ovcach Trynitarzacki/ y z Ducha S. natchniony, oddał im te swoje Kamienice na Kościół y na Klasztor/ ktora on z rat Dobroczynnych odebrałszy/ według Prawa y Kanonow/ stateczna tamże założył rezydencya/ wprzod wyśłowiony Oltarz wielki/ y Tabernaculum dla Przenajświętszego Sakramentu/ Roku Pańskiego 1690 w samą noc/ albo w pulnocy samego Bożego Narodzenia/ witając swoim Zakonnym nabożeństwem Nowonarodzonego Zbawiciela/ od którego nazwy wiać Zbawicielami/ Patres Redemptionis, dla tego/ że Wieszniow w niewola Pogańska zabranych/ wykupiąc sálmuznami/ o które się z wielką pracą starają: a gdy pieniądze nie mają na wykupno wieszniow/ tedy siebie samych dobrowolnie daig w ruce Pogańskie/ y tym sposobem wieszniow od ciężkiej niewoli wybawiaig.

Powinność tedy tych Orzeźwiających Zakonnikow/ to jest: aby Wieszniow wykupowali. Tak zbawiennej usługi doznają Królestwo Polskie: gdyz dopiero będąc w Polskie lat 27 czasow tak śkapich y niebezpiecznych a zaraz w Roku pierwszym swiego przyscia do Polski/ wykupili w Kamienicy wieszniow osmi. w Roku 1690. czterdziestu pięci. w Roku 1694. trzynastie. w Roku tymże powtore czterdziestu pięci. w Roku 1695. dwadzieścia y jeden w Roku 1699. na Budziakach/ czterdziestu trzech. w Roku 1706. nad Dunajem w Killy trzydziestu sześci. Wpytych wykupionych ligba/ jest dwiescie dzies

Miasta Krakowa

wiel Osob; za każda 318 Osobe nowy targ v summa nie tednie
ka idzie: czasem dwieście/ czasem sto/ naytaniey pisdziesiat zlot
tych dac za tedne osobe.

A ktoby tak zbawiennych nie kochal Zakonnych Dobrodziej
ow? Ktoby im miał zalowac swoiey substancyi/ ialmużny/ y
szgodroblivosti/ na tak szwete y zbawienne dzieło/ przykładem
Zbawiciela naszego/ ktory aby nas wykupil z wieszenia piekiel
nego/ dobrowolnie dla naszego zbawienia/ dal siebie samego nam
w skutim na okup nieoszacowany. Przykładem Pana JEZU
SA naszego Redemptora postąpił sobie Patres Redemptionis:
Jezeli ialmużny na Klastor uprosi/ náprzyklad zlotych
trzy: to ná Klastor y ná Kościol obracają się zlotych dwa/
a trzeci zł ty chowają ná wykupienie wieszniow: jezeli zaś w
żywnościach co uprosi/ náprzyklad trzy bochenki chleba/ to dwa
ná Refektarz/ a trzeci przedają za pieniądze dla wykupienia
wieszni/ raczej wola sobie od goby odiać/ y głodu/ zimn / y in
nych niewczasow wycierpieć po dostatkui/ byle tedno wieszniom
w niewoli szczerym zbawienny tak narpedzey gotowali ratunek.
Gdy zaś kto z Dobrodziejow znanych/ odda im summa ná
wykupowanie Wieszniow/ albo też intencya uczym fundacya/
tedy takie summy cale oddają ná wykupienie wieszniow/ tedne
go najmnieyszego kwartnika z tog nie obracając ani ná Klast
or/ ani ná Kościol.

Abey tedy ten zbawienny okup w Koronie Polskiej przez
tych Przemyelebnych Redemptionis Patres był ugruntowany/
Maydamskiy Krol Polski JAN Trzeci/ ná fundacya ofiaro
wał y oddal dwadzieścia tysięcy. Jasnje Wielmożny J.M.P.
Stefan Biedziński Wojewoda Sandomiński/ testamencem lego
wał się tysięcy; ale leżge w samey rzeczy nie przyšlo do Exe
kucyey tak szgodrobliwego testamentu. Day Boże abyśmy
okup oddali/ jezeli w wieszeniu wiecznym nie żyjemy sobie cie
stkiego iezenia. Przesławna y Mayprzewielebnieysza Kapitu
ła Katedralna Krakowska/ po kilku razy znagzne summy ofia
rowali

Kościół y Kleynoty.

czekali na wykupienie niewolników/ w samey rzeczy wysławiają
lac/ iż są y będą na zdawże/ Amplissimi Redemptionis Con-
scripti Patres ac Senatores. Bog miłosierny/ niech poda im
nym Dobrodzieltom do sercá/ aby swoje substancye y majątność
na okup Chrześcijańskich ludzi ofiarowali/ á onychże na pompy
y zbytki niepotrzebne nie żożywali.

Mówić zaś o świątobliwości tego Przeważnego Zakonu
SSmā Trinitatis Redemptionis, nie jest tego miejsca/ y tych
tytułów liter szupłych: á to przypominamy z Historyy/ iż zá
Widz świąt Zakonników umieszczonych/ máia dwá tysiąc siedm
dziesiąt: Świątych znaczących Wyznawców/ máia 86. Doktorów
znaczących 36. Pátryarchów/ y S. Kościółá Kárdynalów bár-
dzo wiele; idł świadczą ichże Historye: náwet Pánien Świa-
tych Męczenniczek/ trzydziści cztery: y innych bárdzo wiele/
ktorych już niebo ukoronowało wieczny błogosławieństwem Amen.

Już z láski Bożej ten przeważny y zbawienny Zakon fundo-
wany jest naprzód we Lwowie/ przez Wielmożną Jey Mość Pa-
nia Anny Wielochurská/ Kástelánowa Wołyńská/ ktorey Syn
Roku P. 1703. Dnia 7. Września / pod czas założenia pier-
wszego kámiienia fundámentalnego Kościelnego / Hábit świąty
Zakonný / tychże Przewielebnych Oyców SSmā Trinitatis Re-
demptionis przysiał / y świąta Professya w rot uczynił/ oddawszy
siebie samego na okupienie więźniów.

Drugi Konwent tegoż Zakonu jest na Ródimierzu przy Ród-
kowie/ znając zá Fundatorá naprzód nieykiego same Opátrznosc
Boska/ á przed Boskim Máiestatem modlac się zá W. J. M. P.
Jozefa Adáma Lubowieckiego/ Starostę Ówsićimskiego/ że swo-
is Kámieniec dárował na wymurowanie y mieszkanie Klastorne.

Trzeci Konwent jest na Wołyniu w Beresteczku/ fundowa-
ny od Wielmożnego J. M. P. Tomášá Karczewskiego/ Kástel-
laná Hálickiego.

Czwarty w Wódesławie/ fundowany od Jásnie Wielmożne-
go J. M. P. Fryderyká Felkierzamb/ Wotewody Litwónskiego.

Miasta Krakowa

Placy w Ścianałowicach na Poluściu/ fundowany od J. W. J. M. P. Potockiego/ Kasztelana Krakowskiego.

Szosty we Lwowie za murami/ fundowany od W. J. M. P. Mikolaja Strzalkowskiego/ Stolnika Żydakowskiego.

Siodmy w Wilnie/ fundowany od Jasnicy W. J. M. P. Jana Kazimierza Sapiechy/ Wielkiego Hetmana Litewskiego.

Osmy w Trynopolu pod Werki/ fundowany od J. O. y Nayprzewielebny: J. M. K. Biskupa Wileńskiego terdzimeyskiego.

Dziwisty w Kamieniu na Podolu/ temi czasami funduje sam ma Opatrzność Boska nad więziami miłosierna. Dajże Boże/ aby innych Dobrodzieiow serca skłonne były/ na tak zbawienne fundacye tegoż Przewacnego y zbawiennego Zakonu.

W każdym Kościele tegoż Zakonu/ jest bardzo wiele Odepustow/ o których wyraźnie mowia Oycowie Swięci w dawnych Przywileciach. Samych zaś Zakonnikow/ Fundatorowie są dwa: Pierwszy S. Jan de Martha, Doktor Paryski/ ktorego święto jest dnia 8. Lutego. Drugi/ S. Felix de Valois, z Krolow Francuskich idacy/ ktorego święto odprawia sie d. 20. Wrześ.

KOSCIÓŁ Nayśw: P. MARYEY

Zwiastowania OO. Kápucynow na Ogrodnikach.

Roku Pańskiego 1695. w dzień Dominika S. przyszło do Krakowa trzech Oycow Kápucynow Zakonnikow Franciszka S. Przewielebny Jan Franciszek Komisarz/ ab Arretit Ociec Bernardyn a Senis Kaznodzieia; y Brat Karol ab Uziano. Tych trzech Oycow przyjął w dom do siebie J. M. P. Dyonizy Mecotti/ Prefekt Poczty J. R. M y Rzeczypospolitey/ a dnia trzeciego prezentował ich J. O. Kciu J. M. Janowi Malachowskiemu/ Biskupowi Krakowskiemu/ od ktorego wdziesznie przyięci/ otrzymali zaraz konsens/ aby sie mogli fundować przy Krakowie: y gdy dlugo szukali miejsca sposobnego/ upadli przy sobie Ogród wielki J. M. P. Kancellego Rayce Krakow.

Kościoły y Kleynoty.

ten żądzy drugie przy nim za znaczne pieniądze Dobrodźsiow swoich zakupili: mając tedy plac gotowy y przestrony / dal im Bog za Fundatora Kościoła y Klastoru / Wielmożnego J. M. P. Albrechta Debinskiego / Chorążego Zatorskiego. Ten Pan pobożny z własney swoiey substancyi / bardzo przedko Kościół im wystrawił y Klastor / y Roku Páńskiego 1699. gdy Oycowie Káspucyjni z máley swoiey Káplieży / czyniac Processya z Przenayświatym Sakramentem przyšli przed nowy Kościół / czekali ich przy drzwiach Kościelnych pobożny Fundator J. M. P. Albrecht Debinski / pospolu z swoia Malzonka Jey Moscia Páma Zuzanna Toliwa Żydowska / wonnietaca Cnot doskonałych Kozia. Widząc tedy nowych gości / naprzod przed Przenayświatym Sakramentem oboie poklekneli / y głóm o ziemi uderzyli: potem sam J. M. P. Fundator obżerna / nabożna y wyborna Oracya po łacinie / tak do włoskich Zakonników / którzy po Polsku nie rozumieli / onychże wital / z rąk swoich kluge Kościelne y Klastorne onymże oddał / y wiecznem ich Kościółá swosiego postanowił y deklarował Dziedzicami. Odpowiedział zátem z podziękowaniem przemowa po łacinie / z wielką żarliwością y płazem Ociec Komisarz / przed Processyá Krzyż noszący. Wprowadzeni w Kościół Oycowie Te Deum laudamus śpiewáli y solenne nabożeństwo odprawili / które niech kwitnie aż na wieki / na wielką chwale Boską / Amen.

W tym Kościele jest osobliwy specyal / to jest w Oltarzu wielkim / Obraz Pámany Przenayświathey **MARJA** Zwiastowania / (gdź y Kościół jest pod tytułem tymże) doskonałe odmalowany / z Obrazu tego / który jest w Florencyey Mieście głównym / Jásnie Oświeconego Wielkiego Książca Zetruryey / w Kościele Zakonnych Oycow Serwitow / przedziwnie cudami synacy, Kęta y pezlem S. Łukášá malowany. Z tego tedy Prorotypu od S. Łukášá wystawionego / rozkazał Násiadniejszy Kiazę Zetrureyskie Kolmus III. Medices nazywany / Obraz doskonale podobny / swiemu nayprzedniejszyemu Malá

Midła Krakowa

czowi odmówić / y za osobliwy podarunek do Dolści / na in-
stancya J. M. P. Antoniego Bruni Barona / dla Kapucyńskiego
Krakowskiego Kościoła odesłać.

Tenże Świąty Kościół / mając już Ołtarze wspaniałe / ozdobi-
nie przez wielkich Dobrodziejów wystawione / na instancya Wiel-
możnego J. M. P. Fundatora / z wielką Droczystością poświę-
cony jest / przez Jasnie Oświeconego Książ / J. M. K. Kazimierza
Lubińskiego Biskupa Krakowskiego / na on czas Administrato-
ra także Krakowskiego Generalnego / Przesławionej Katedry Kra-
kowskiej. Roku Pańskiego 1703.

Mia tu ludzie prawowierni nabożeństwo / do Błogosławio-
nego Felixa / za którego przyczyna / z rąk Boskich / wiele łask y Do-
brodziejstw odbieraia / dla pomnożenia chwaly Boskiej / Amen.

K O S C I O Ł

Pánien Zakonnych, Wizytek nazwanych przy
Kleparzu Krakowkim.

Klastor Pánien Zakonnych od Nawiędzienia Pánny Przes-
nawświatłey nazwanych przy Kleparzu Krakowkim sum-
dowany jest od Jasnie Oświeconego Książca Najprzes-
wielebnteyshiego J. M. K. Jana Malachowskiego / Biskupa Kra-
kowskiego / wielkim bardzo a prawie Krolewskim sumptem wy-
stawiony / oraz y z Kościołem / pod erulem S. Franciszka Sa-
lezyusza / przez samegoż Książca J. M. Roku Pańskiego 1695.
Dnia 24. Czerwca / z nadaniem czterdziestodniowych odpustow
poświęcony którego poświęcenia Droczystość doroznia odpra-
wienie się w Niedzieli pierwsza po Ołtarwie Nawiędzienia Pánny
Przenawświatłey. Przy Ołtarzu wielkim są Odpusty w każddy
Poniedziałek / dla wybawienia dusz z ognia czyszowego. Jest
w tymże Kościele Bractwo Serca Páná JEZUSA Chrystusa /
które ma osobliwe Odpusty sobie pozwolone w Piątek / po Ołtarwie
Ciała Bożego. Przy tym Kościele Pánny Zakonne / żyia tu
prawie

Kościoty y Kleynoty.

práwie po Anielsku/ według Reguly Apostolskiej/ nabożeństwą y bogomyślności we dnie y w noey odprawuła w Chorze y w Celách: test tu wiele Pánien Szlachetnie wysoce zrodzonych ná duchowne danyh wycwiczenie/ przy ktorym uza sia oraz isyła Fráncuskiego: wiscey jedná gásu trawiac ná modlitwie/ ánis zeli przy Grammáryce Fráncuskiej. Miedz y Dánni mi Zakonnes nemi/ Posłuszeństwo/ Czystosc Anielska/ Wobstwo Apostolskie/ twienie y twitnac bódzie ná wielki. Amen.

KONTYNVACYA KROLOW.

1648. **AN RYJIMJERZ IV.** Syn Zygmunta III. Bráć Władysława IV. Monarchow Polskich/ Koronowánny Roku 1649. 17. Seygnia/ bárdziej wojenny/ niż sycóslwy/ dobrowolnie zlosymfy z áiebie Krolewskie Insignia, ná Seymie w Wárszawie Roku 1668. dnia 17. Wrzesnia/ we Fráncyey w Niwernie umárl Roku 1672. ktorego ciálo do Polski przywiezione/ ná Zamku Krakoskim w Kaplicy od áiebie przedtym wyozdobioney pochowane Roku 1676. spojyma. Krolowal lat 21.
1669. **MJERZAL I.** Od Olgerda Kiazica Wielkiego Kiszwa Litewskiego idacy/ siedmiu Krolow Polskich z tegoz Domu ozdobami y swoiemi zacy/ Jeremiasz Korybutá/ ná Zbaráziu y Wisniowcu Kiazica/ Woiwody Ruskiego/ Wielkiego Kawálera Syn/ nád swoje spoádziewánte obrány/ po trockim czterech lat y tylez miesiecy Pánowánia/ umárl Roku 1673. pochowany Roku 1676. w Lutym/ jednego dnia z Kolem Janem Kásimierzem w Kosciele Katedrálnym Krakoskim.
1674. **JAN III.** Syn Jakuba Sobieskiego/ Káscelána Kradonskiego, Wielkiego Arte & Marce Maza/ z Marsalká y Hetmána Wielkiego Koronnego obrány; á Roku

Miejsca Krakowa

1675. w Lutym / po otrzymanym uad Turkami pod
 Chocimem zwyciestwie koronowany / calemu swiarcu z
 swoich odwajnych czynow y heroicznych atcy; osobliwie
 przez uwolnienie od Tureckiego oblezenia / y niezmer-
 ney potenczey w Roku 1683. Wiednia; gdzie sam oso-
 ba swoia z liznym woyskiem Polskim / z Bisucmanina
 tryumf otrzymał sławny / umarł Roku 1696. dnia 17.
 Cierweca; w Waršawie u Dycow Kapucynow złożony.
1697. **W**YBOST II. Kiazę Saska y Elektor / z starodawney
 Familiey Witikinda / z ktorey Cesarzow Rzymskich cze-
 rech bylo / pochodzacy / 15. Wrzesnia w Roku 1697 od
 Sedmislawa Dablskiego Biskupa na ten czas Kulia wsties-
 go / dla niebytności Michala Radzielowskiego / Kardy-
 nala y Arcybiskupa Gnieznieńskiego / przy Kiazęciu de
 Conti od siebie; y części Polakow obranego / trzymas-
 iacego sie / w Krakowie koronowany / nam teraz panuje.

KONTYNUACJA BISKUPOW.

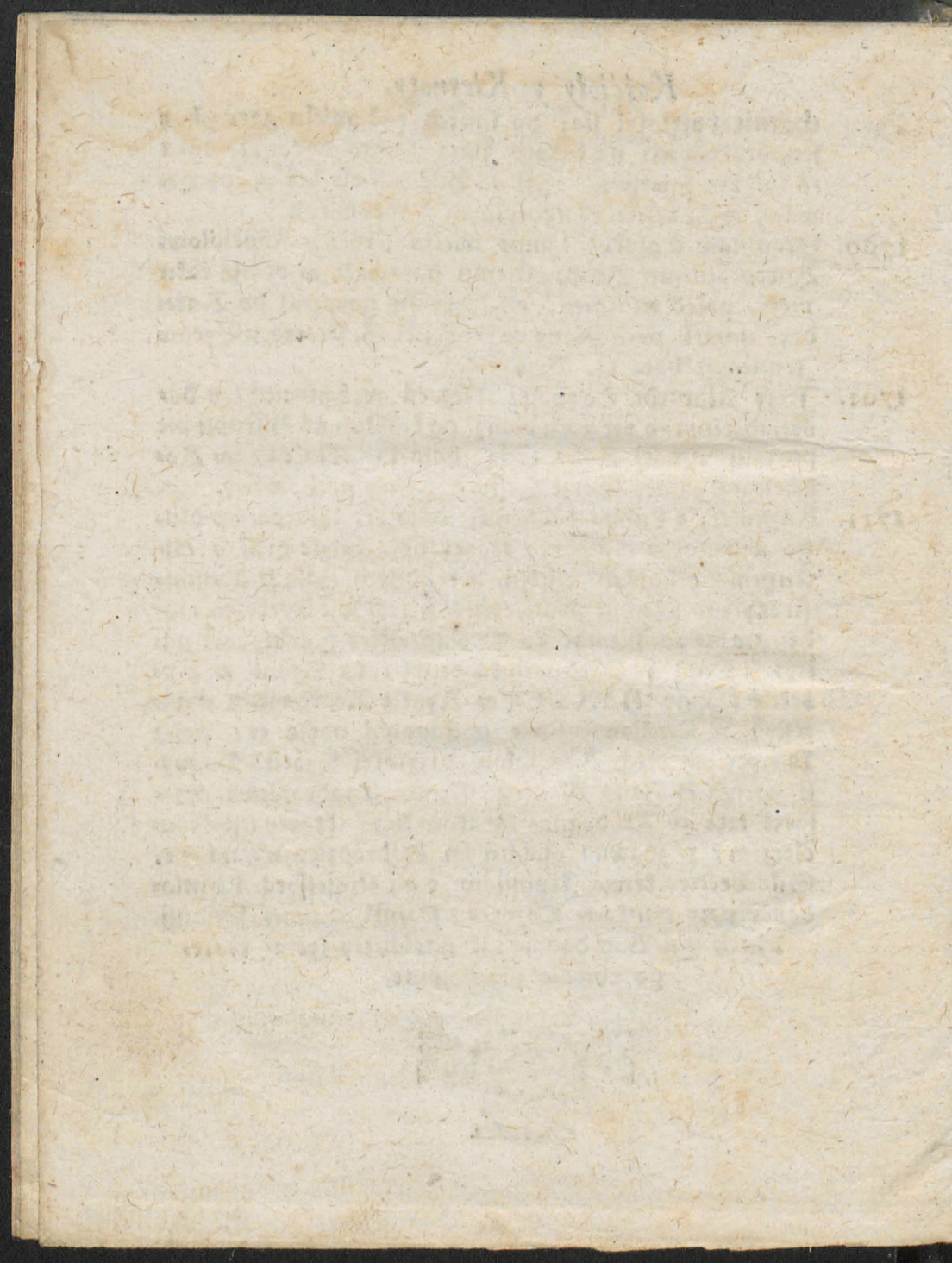
1659. **A**ndrzej Tzebiecki / Kosciol Katedralny po części
 odnowił wieżami wspinałemi ozdobil / Szpitale
 części założyl / części inercy przygrymł / wielu
 Kosciolow choyne Dobrodziey / przeżywszy na Biskups-
 stwie lat 22. Roku 1679. umarł pochowany w Kosciel-
 ce S. Piotra u OO Jezuitow
1681. Jan Malichowski / OO. Missyonarzow w Chelminie y przy
 Krakowie na Seradomiu założyl / Zakonnicie Nawiedzenia
 Najsw. D. na Przedmieściu Krakowskim fundowal / y choy-
 nie dochodami opatrzył; Kosciol S. Jakuba w Toroniu
 Heretykom odebrawszy / Zakonnicom S. Benedykta oddal /
 Katedralny Krakowski / dobroczynnością wieczna ozdo-
 bil; do wystawienia Bazyliti S. Anny w Krakowie /
 choy:

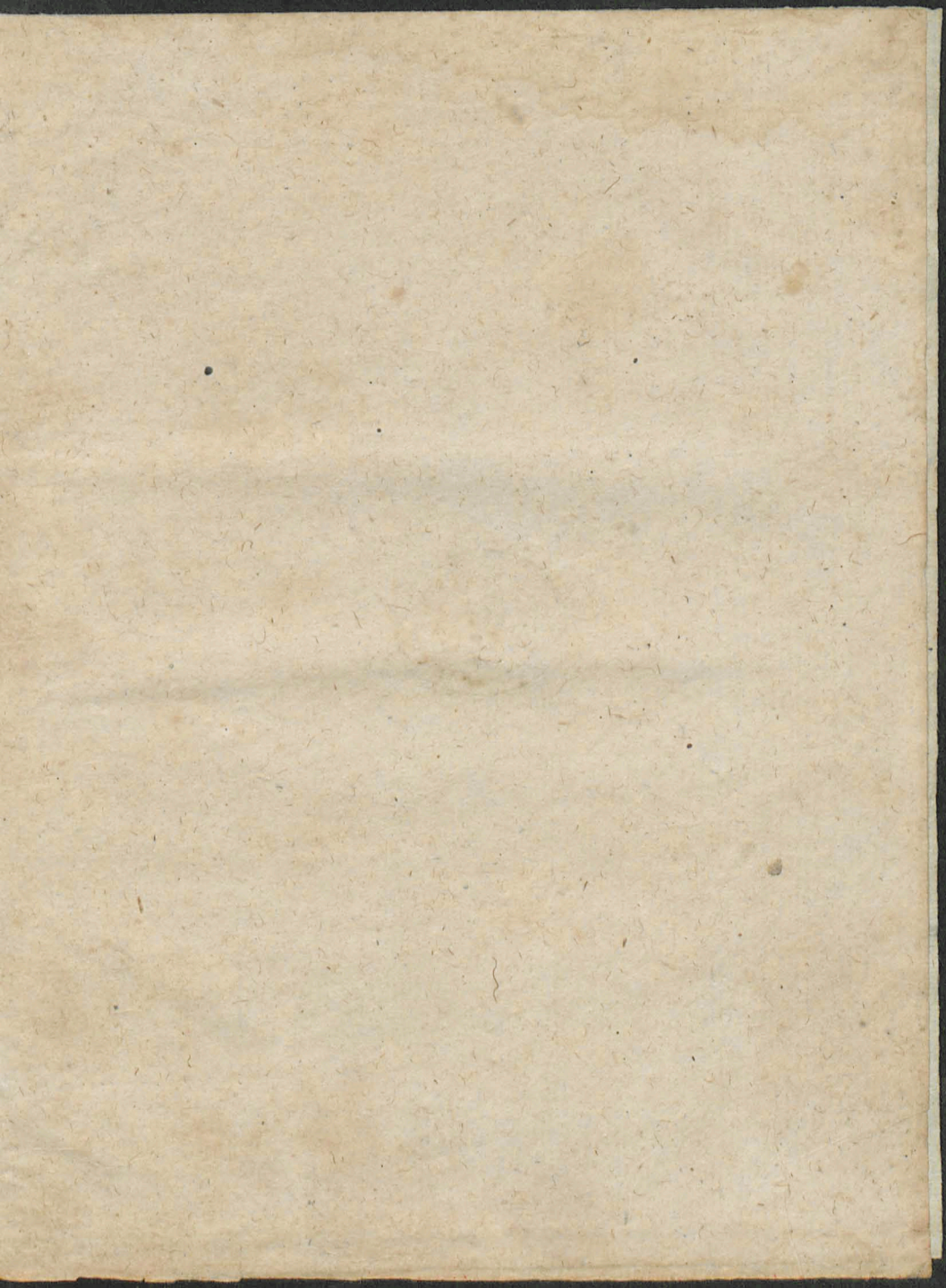
Kościół y Klejnoty.

choynie przyłożył się; po innych tak wielu zacnych y szkodliwych użytkach życia swego dokonał Roku 1669. 20. Sierpnia. Żył na Biskupstwie lat 18. pochowany w Kościele Katedralnym Krakowskim.

1700. Stanisław Dąbski / lamps wielka srebrna Kościółowi Katedralnemu Krakowskiemu darował / w tymże roku 1700. przed wiaźdem / na który się gotował do Katedry / umarł / pochowany w Kościele S. Piotra u Dycow Jesuitow / dnia 16. Grudnia.
1701. Jerzy Albracht Donhoff / Nowca wymienity / y doświadczenia w rzeżach pełny / po krótkim na Biskupstwie pożyciu / umarł Roku 1701. dnia 16. Marca / w Kościele na Jásney Gorze Czesko-chowstkiej pochowany.
1711. Kazimierz z Lubna Lubieński / dnia 15. Marca / do drugo wakuacy Katedry / ktorey był / bedac oraz y Biskupem Chełmskim / całym w trudnych czasach Administracorem / solennie wiachawszy / szcześnie Dyecezya rządzi / nie nie opuścziac / co do Pasterstkiej powinności należy. Dnia 4. Października tegoż roku Synod w Kościele Panny MARYI w Ryntu Krakowskim złożyłszy / w Duchowienstwie postanowił porządek / przez Wizyty wszystkich Kościółow przyłożył dozoru. Do wystawienia S. Jana Kątego Grobu szkodliwa przesyłał rekt w Akademii Krakowskiej / ktorey jest Kanclerzem / y z dawna osobliwym Dobrodzieciem / na 12. Szlachectkiej krowie Alumnow / y na Professora / ich młodsze przy naukach Dozorca / Panski uczynił fundusz.
Niech mu Bog dodać idź najdluzey życia / ktorey go chwale promowuje.

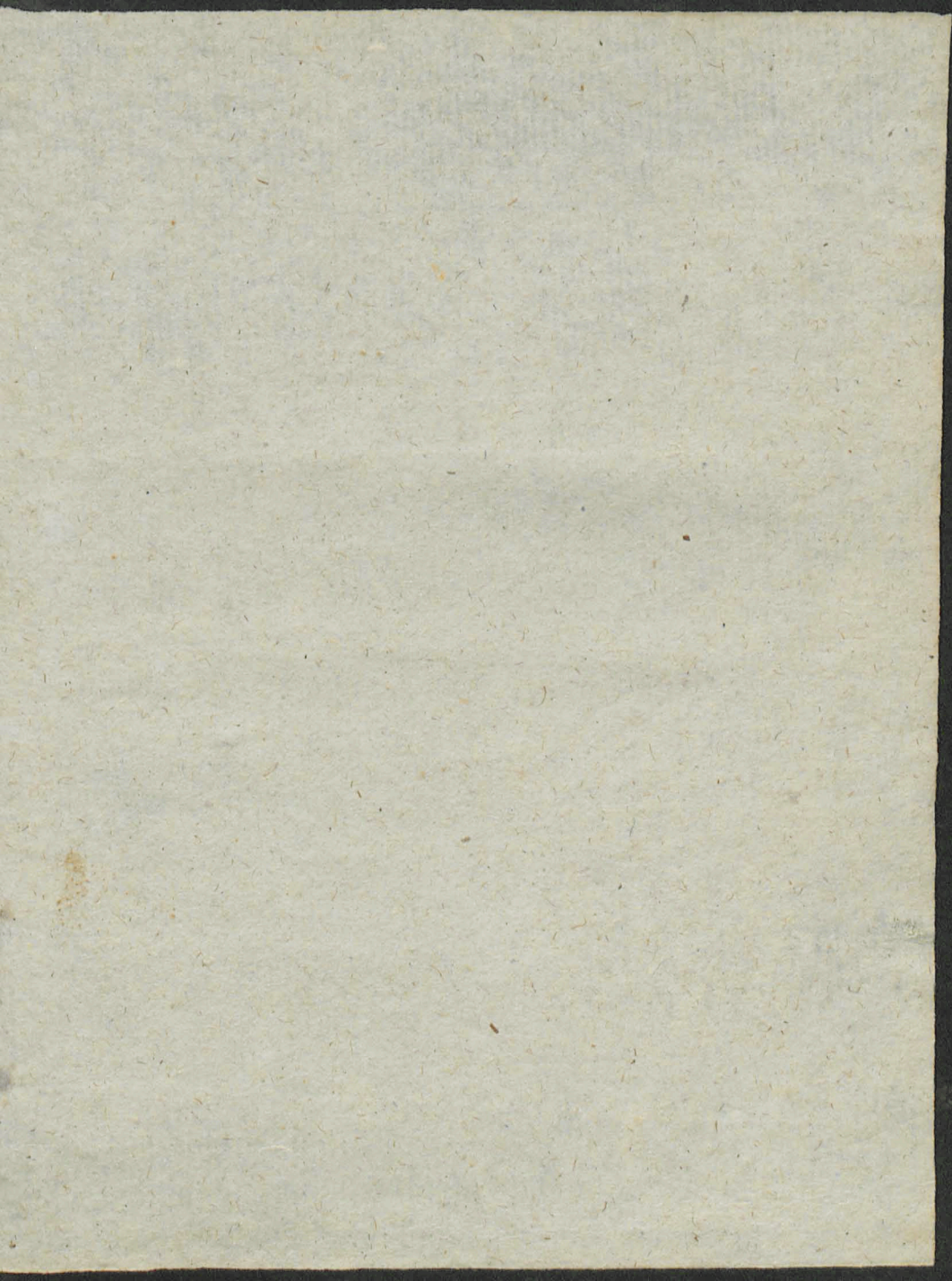

g 400
—
7

1664

9800
—
1

